

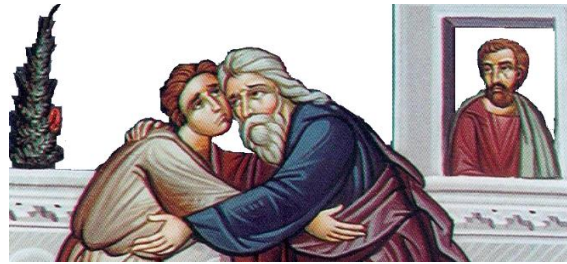

Ιερός ναός Αγίων Αθανασίου Κυρίλλου και Μηνά

Ιστοσελ. μας <http://www.churchagiosathanasioscy.org/>

Το Ευαγγέλιο της Κυριακής

Ερμηνεία και απόδοση του Ευαγγελίου στη νεοελληνική,
Σκέψεις, σχόλια, στο Ευαγγέλιο και άλλα επίκαιρα, ορθόδοξα επικοινωνιακά κείμενα
12 Φεβρουαρίου 2017 Τεύχος 7
ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' ΛΟΥΚΑ (ΑΣΩΤΟΥ)

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς. καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί· πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισεν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως.

δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγρούς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους· καὶ ἐπεθύμει γεμίσει τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ.

εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπε· πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι! ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ· πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· οὐκέτι εἰμὶ ἄξιός κληθῆναι υἱὸς σου· ποίησόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.

καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα ἑαυτοῦ. ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη, καὶ δραμῶν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιός κληθῆναι υἱός σου. εἶπε δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· ἐξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας, καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν, ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησεν, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη.

καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι.

Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν, καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα τῶν παιδῶν ἐπυνθάνετο τί εἶη ταῦτα. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦκει, καὶ ἔθυσεν ὁ πατὴρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν. ὠργίσθη δὲ καὶ οὐκ

ἤθελεν εἰσελθεῖν. ὁ οὖν πατήρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρὶ· ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρήλαθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ· ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος, ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σὰ ἐστίν· εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη.

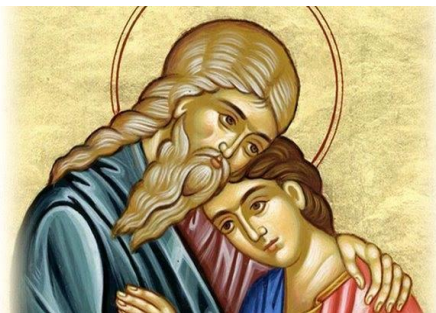
ΑΠΟΔΟΣΗ ΣΕ ΑΠΛΗ ΓΛΩΣΣΑ

Εἶπεν ὁ Κύριος αὕτη τὴν παραβολήν. Ἐνας ἄνθρωπος εἶχε δυο γιους. Καὶ εἶπεν ὁ πιο μικρὸς ἀπὸ αὐτοὺς στὸν πατέρα του, πατέρα, δος μου, τὸ μερίδιό που μου ἀνήκει ἀπὸ τὴν περιουσία. Καὶ τοὺς μοίρασε τὴν περιουσία. Καὶ ὕστερα ἀπὸ λίγες μέρες τὰ μάζεψε ὅλα ὁ μικρότερος γιος καὶ ἐφυγε σὲ μακρινή χώρα, καὶ ἐκεῖ διασκόρπισε τὴν περιουσία του κάνοντας ἀσωτὴ ζωή.

Καὶ ὅταν αὐτὸς τὰ ξόδεψε ὅλα, ἐπέσε μεγάλη πείνα σ' ἐκείνη τὴ χώρα, καὶ αὐτὸς ἀρχισε νὰ στερεῖται. Τότε πῆγε καὶ προσκολλήθηκε σ' ἓναν ἀπὸ τοὺς πολίτες ἐκείνης τῆς χώρας καὶ ἐκείνος τὸν ἐστείλε στα χωράφια νὰ βόσκει χοίρους. Καὶ λαχταροῦσε νὰ γεμίσει τὴν κοιλιὰ του ἀπὸ τὰ ξυλοκέρατα που ἐτρωγαν οἱ χοῖροι καὶ κανένας δὲν του ἔδινε.

Τότε ἦρθε στὸν εαυτὸν του καὶ εἶπε. Πόσοι υπηρέτες τοῦ πατέρα μου τρώνε ψωμί καὶ τοὺς περισσεύει καὶ ἐγὼ πεθαίνω τῆς πείνας; θα σηκωθῶ καὶ θα πάω στὸν πατέρα μου καὶ θα του πῶ Πατέρα, ἤμαρτον στὸν οὐρανὸ καὶ σὲ σένα καὶ δὲν ἀξίζω πια νὰ με πεις παιδί σου, κάνε με σαν ἓναν ἀπὸ τοὺς υπηρέτες σου.

Καὶ σηκώθηκε καὶ ἦρθε στὸν πατέρα του. Καὶ ἐνῶ ἦταν ἀκόμη μακριὰ, τὸν εἶδε ὁ πατέρας του καὶ τὸν πόνεσε ἡ ψυχὴ του καὶ ἐτρέξε καὶ ἐπέσε στὸ λαιμὸ του καὶ τὸν φίλησε καλὰ καλὰ.

Τότε του εἶπε ὁ γιός, Πατέρα, ἤμαρτον στὸν οὐρανὸ καὶ σὲ σένα καὶ δὲν ἀξίζω πια νὰ με πεις παιδί σου. Καὶ ὁ πατέρας εἶπε στους υπηρέτες του, βγάλτε καὶ φέρτε τὴν πιο καλὴ φορεσιά καὶ ντύστε τὸν καὶ βάλτε δαχτυλίδι στὸ χέρι του καὶ υποδήματα στα πόδια, καὶ φέρτε καὶ σφάχτε τὸ θρεμμένο μοσχάρι, καὶ ας φάμε καὶ ας χαρούμε, γιατί τούτο τὸ παιδί μου ἦταν πεθαμένο καὶ ξανάζησε καὶ ἦταν χαμένο καὶ βρέθηκε. Καὶ ἀρχισαν νὰ διασκεδάζουν.

Και ήταν ο μεγαλύτερος γιος του στο χωράφι, και όπως ερχόταν και πλησίασε στο σπίτι, άκουσε όργανα και τραγούδια, και κάλεσε έναν από τους υπηρέτες και ζήτησε να μάθει τί τάχα να ήσαν ταύτα. Και ο υπηρέτης του είπε πώς ήρθε ο αδελφός σου και ο πατέρας σου έσφαξε το θρεμμένο μοσχάρι, γιατί τον είδε και ήρθε πίσω γερός. Τότε οργίστηκε και δεν ήθελε να μπει στο σπίτι. Βγήκε λοιπόν ο πατέρας του και τον παρακαλούσε. Και εκείνος αποκρίθηκε και είπε στον πατέρα, τόσα χρόνια σου δουλεύω και ποτέ δεν παραμέλησα εντολή σου, και ποτέ δεν έδωκες σε μένα ένα κατσίκι για να διασκεδάσω με τους φίλους μου ,αλλά όταν ήρθε τούτος ο γιος σου, πού σου έφαγε όλο το βιός με τις αμαρτωλές, έσφαξες για χάρη του το θρεμμένο μοσχάρι. Τότε ο πατέρας του είπε' παιδί μου, συ πάντα είσαι μαζί μου και όλα τα δικά μου είναι δικά σου, αλλά έπρεπε να διασκεδάσουμε και να χαρούμε, γιατί τούτος ο αδελφός σου ήταν πεθαμένος και ξανάζησε και ήταν χαμένος και βρέθηκε

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

1^ο π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

Η παραβολή αυτή, γνωστή από τα παιδικά μας χρόνια, κρύβει δύο αβύσσους: της ανθρωπίνης κατάντιας και της Θεϊκής αγάπης. Όποιος δεν έζησε την ασωτία του δεν ξέρει τι σημαίνει πατρική αγκαλιά. Ο άνθρωπος επιστρέφει σε Αυτόν που ποτέ δεν τον ξέγραψε. Η ασωτία στην πραγματικότητα είναι θάνατος. Χωρίζεσαι από Αυτόν που σου δίνει ζωή, τρέφοντάς σε με την αγάπη Του που είναι το παν.

Υπάρχουν άλλοι που ονομάζουν την παραβολή του ασώτου «παραβολή του σπλαχνικού πατέρα», τονίζοντας πιο πολύ την αγάπη παρά την ασωτία. Η αγάπη Του αποδείχτηκε τέλεια και αληθινή την ώρα της ασωτίας του υιού. Γιατί δεν είχε λόγο να τον αγαπήσει. Ήταν άσωτος! Αλλά «δεν έχουμε τους λόγους μας που αγαπούμε». Αν υπήρχαν λόγοι, τότε η αγάπη θα ήταν ελλιπής, εφόσον σταματώντας οι λόγοι που υφίστανται, για τους οποίους αγαπούμε, σταματά η αγάπη μας.

Βαδίζουμε στηριγμένοι στην αγάπη κάποιων, πρώτα των γονιών , των αδελφών, των συγγενών κατά σάρκα. Μετά, αυτή των φίλων, των ερωτευμένων, των συγγενών κατά πνεύμα.

Όμως κάποια στιγμή συνειδητοποιείς ότι καμιά αγάπη δεν είναι όπως την αγάπη του Εσταυρωμένου και Αναστάντος. Την ανακαλύπτεις, όταν μείνεις μόνος και ζητάς αυτό που ζητά η καρδιά στο βάθος. Τότε, καταλάβεις τη μοναξιά του ασώτου υιού που «**ήρξατο υστερείσθαι**» και «έφτασε στο σημείο να θέλει να χορτάσει με τα ξυλοκέρατα που έτρωγαν οι χοίροι» και «**ουδείς εδίδου αυτώ**».

Η ιστορία της Εκκλησίας είναι γεμάτη από ασώτους υιούς. Επιβεβαίωση πως η μετάνοια, που στηρίζεται στη συνειδητοποίηση της αμαρτίας ως κατάστασης παρά ως πράξη αφενός και στην αγάπη του Θεού που μας αγαπά στην αμαρτωλότητά μας αφετέρου, μπορεί να μεταβάλει τις πόρνες σε οσίες και τους τελώνες σε αποστόλους. Όπως, βέβαια, είναι γεμάτη και από «πρεσβύτερους υιούς», που στηρίζονται στην αυτάρκεια των καλών τους έργων, που αγνοούν τι σημαίνει επιστροφή από το χάος στο φως, που δείχνουν τη σκληρότητα της καρδιάς τους με την απόρριψη των αμαρτωλών. Γι' αυτό και σκανδαλίζονται με το **«Θεό των μετανοούντων»**.

Λέχθηκε πως, αν χανόταν το Ευαγγέλιο κι έμενε μόνο η παραβολή του ασώτου, ήταν αρκετή για να καταλάβουμε πόσο ο Θεός μάς αγαπά. Ευλογημένοι όσοι δέχονται αυτή τη χωρίς όρια αγάπη του μεγάλου Θεού μας, όχι ως αμοιβή για τις όποιες αρετές τους, αλλά ως ευλογία ουράνια που ενεργοποιεί το «φιλότιμο», κατά το Γέροντα Παΐσιο, σε μετάνοια. Τη μετάνοια που οδηγεί σε νέα ζωή και τη νέα ζωή σε δυνατή εμπειρία Θεού, δηλαδή σε χαρά, χαρά, χαρά.

2^ον Ἡ ἀμαρτία καταστρέφει τὴν περιουσία τοῦ ἀνθρώπου + **Επισκόπου Αυγουστ. Καντιώτη**

Ὁ ἄσωτος κληρονόμησε ἀπὸ τὸν πατέρα του μία τεραστία περιουσία, καὶ αὐτὴ τὴν κατεσπατάλησε **«ζῶν ἄσώτως»**.

Κάτω ἀπὸ αὐτὲς τὶς δύο λέξεις καθένας ἀπὸ μᾶς μπορεῖ νὰ φαντασθῆ, ποιά ζωὴ ὀργίων, διασκεδάσεων καὶ σπατάλης ἔζησε ὁ ἄσωτος υἱός. Ἄλλ' αὐτὸ ἀκριβῶς συμβαίνει καὶ σὲ κάθε ἀμαρτωλό.

Δὲν ξέρω στὸν κόσμο αὐτὸ νὰ ὑπάρχη ἄλλο πρᾶγμα περισσότερο πολυέξοδο ἀπὸ τὴν ἀμαρτία.

Ἐὰν μποροῦσε καὶ ὁ διάβολος νὰ μᾶς δημοσιεύσῃ τὸν ἀπολογισμὸ τῆς ἀμαρτίας, θὰ βλέπατε τεράστια ποσὰ νὰ ξοδεύωνται γι' αὐτήν. Ἡ ἀμαρτία εἶνε ἡ μεγάλη φάγαντα τοῦ ἀτομικοῦ, οἰκογενειακοῦ καὶ ἐθνικοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἡ ἀμαρτία καταστρέφει τὴν περιουσία τοῦ ἀνθρώπου.

Καὶ ἐξηγοῦμαι.

Ἐλάχιστα εἶνε τὰ χρήματα ποὺ δίδει ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν Θεό. Ἐλάχιστα εἶνε τὰ χρήματα ποὺ δίδει γιὰ νὰ βοηθήσῃ τὸν πλησίον. Ἀλλὰ ἐλάχιστα εἶνε καὶ τὰ χρήματα ἐκεῖνα ποὺ ξοδεύει γιὰ τὶς πραγματικὲς του ἀνάγκες· γιὰ τὸ ψωμί του, γιὰ τὸ ροῦχο του, γιὰ τὸ παπούτσι του, γιὰ τὰ φάρμακά του. Καὶ ἂς ἀνεβαίνῃ ὁ τιμάρθμος. Τὰ πολλὰ χρήματα τὰ ξοδεύει ὄχι στὰ ἀναγκαῖα πρᾶγματα, ἀλλὰ στὰ περιττά, στὰ εἶδη πολυτελείας καὶ ἄλλα ἀμαρτωλὰ πρᾶγματα. Θέλετε ἀποδείξετε;

τις έφημερίδες, και θα δήτε. Θα σᾶς παρουσιάσω μόνο μερικά κονδύλια τῆς ἄμαρτίας. **Σᾶς ἐρωτῶ**

α') Πόσα χρήματα ξοδεύει ὁ ἄνθρωπος γιὰ τὰ χαρτοπαίγνια, πού κατήντησε πλέον ἓνα καζίνο ὀλόκληρος ἡ Ἑλλάς;

β') Πόσα ξοδεύει γιὰ τὸ τσιγάρο; Ἄν εχαμε τὰ δισεκατομμύρια αὐτά, τὰ ὁποῖα γίνονται καπνὸς καὶ καίγονται, θὰ μπορούσαμε νὰ θρέψουμε 10 καὶ 15 χιλιάδες παιδάκια.

γ') Πόσα χρήματα ξοδεύουν ἑκατομμύρια ἄνθρωποι γιὰ τὸ ἄλκοολ; Πόσα ξοδεύουν γιὰ τὸ οὔζο, γιὰ τὰ οἶνοπνευματώδη ποτά, γιὰ τὸ οὔισκυ τὸ ἀγγλικό, γιὰ τὴν βότκα τὴ ρώσικη..

δ') Πόσα χρήματα ξοδεύουν γιὰ τὰ ἵπποδρόμια , τὸ ποδόσφαιρο;

ε') Πόσα ξοδεύει ὁ ἄνθρωπος γιὰ τὴν πολυτέλεια καὶ τὴν ἐπίδειξι; Ἐκατομμύρια καὶ δισεκατομμύρια ξοδεύονται γιὰ τὰ καλλυντικὰ τῶν γυναικῶν, καὶ βγαίνει τὸ συνάλλαγμα ἔξω.

στ') Πόσα ἑκατομμύρια δὲν ξοδεύονται καὶ δὲν σπαταλῶνται γιὰ τὰ θέατρα καὶ τὰ ἄλλα αἰσχρὰ θεάματα;

ζ') Πόσα χρήματα, παρακαλῶ, ξοδεύουν οἱ ἄνθρωποι γιὰ τὴν ἀσωτία, γιὰ τοὺς χοροὺς καὶ τὶς ἀμαρτωλὲς διασκεδάσεις;

Ἄλλ' αὐτὰ ποὺ σᾶς εἶπα μέχρι τώρα εἶνε μικρὰ κονδύλια, μπροστὰ σ' ἓνα ἄλλο τεράστιο κονδύλιο, ποὺ φθάνει σὲ ἀστρονομικοὺς ἀριθμοὺς καὶ σὲ καταλαμβάνει ἰλιγγος. Εἶνε ἓνα κονδύλιο ποὺ τὸ ἀπορροφᾷ ὁλόκληρο ἡ ἀμαρτία, ἡ μεγαλύτερα ἀμαρτία τοῦ αἰῶνος. Καὶ τὸ κονδύλιο αὐτὸ εἶνε:

η') Γιὰ τοὺς ἐξοπλισμοὺς, εἶνε γιὰ τοὺς πολέμους, εἶνε γιὰ τοὺς στρατοὺς , εἶνε γιὰ τοὺς στόχους καὶ γιὰ τὶς βόμβες καταστροφῆς. Ἐκατομμύρια ἑκατομμυρίων ξοδεύονται γι' αὐτοὺς τοὺς σκοποὺς.

Ἀφαιρέστε ἀπὸ τὴν καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου τὴν πλεονεξία, ἀφαιρέστε τὴν κενοδοξία καὶ τὴν ὑπερηφάνεια, ἀφαιρέστε τὰ ἀμαρτωλὰ πάθη, καὶ ἀμέσως οἱ πόλεμοι σταματοῦν καὶ χιλιάδες περιστέρια ἀπὸ Ἀνατολὴ καὶ Δύσι, ἀπὸ Βορρᾶ καὶ Νότο θὰ φτερουγίσουν ἐπάνω στὴ γῆ καὶ εἰρήνη ἀπέραντη τοῦ Χριστοῦ θὰ βασιλεύσῃ στὸν κόσμον.

Τί τρομερὸ πρᾶγμα εἶνε ἡ ἀμαρτία! Ἐὰν ὁ ἄνθρωπος περιοριζότανε μόνο στὰ ἀναγκαῖα, τολμῶ νὰ πῶ, ἐὰν ἔκανε ἐκεῖνο τοῦ Διογένη, ποὺ περιώριζε εἰς τὸ ἐλάχιστο τὶς ἀνάγκες του, θὰ ἦτο πιὸ εὐτυχής. Διότι λέγαν οἱ ἀρχαῖοι· **«Ὅσων ὀλιγωτέρων πραγμάτων ἔχει ἀνάγκη ὁ ἄνθρωπος, τόσο πλησιάζει τὸ**

Θεῖον».Νά λοιπόν, ἀδελφοί μου, γιατί σᾶς εἶπα, ὅτι ἡ ἀμαρτία εἶνε τὸ πλέον πολυέξοδο πρᾶγμα. Νά γιατί λέει τὸ Εὐαγγέλιο στήν παραβολή αὐτή, ὅτι ὁ ἄσωτος **«διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἄσώτως»** + **Επίσκοπος Αυγουστ. Καντιώτης**

Τὸ ἐπαναστατημένο παιδί καὶ ὁ καλὸς πατέρας

Ο Ἅγιος Πορφύριος

Ἔλεγε ὁ π. Πορφύριος ὅτι τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ καλοῦ πατέρα γιὰ τὸ παιδί του πρέπει νὰ μένει ἀμείωτο, ἀκόμη κι ὅταν τὸ παιδί μεγαλώνει καὶ σκληρύνεται καὶ ἐπαναστατεῖ καὶ δὲν τὸν ἀκούει καὶ παίρνει ἀκόμη καὶ θέσεις ἐχθρικές καὶ ἀντίθετες. Ἐκεῖ θὰ φανεῖ ἡ δεξιολογία, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ καλοῦ πατέρα, γιατί τὰ παιδιά, μέχρι νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν ἀνδρική ἡλικία, κάνουν πολλές ἀνέμπειρες καὶ ἀνόητες ἐνέργειες καὶ προκαλοῦν τοὺς γονεῖς, εἰδικὰ τὸν πατέρα.

Ὁ πατέρας καμιά φορά σκληρύνεται καί, ἀπὸ ἀπερισκεψία λησμονεῖ τὴ θέση τοῦ καλοῦ πατέρα καὶ γίνεται ἀστυνομικός σκληρὸς καὶ κάνει στὸ παιδί του, πολλές φορές, ἀνεπανόρθωτο κακό.

Ἄν τὸ ἀνώριμο παιδί, ὁ νέος αὐτός, ψυχολογήσει τὸν πατέρα του ὅτι εἶναι πραγματικὰ καλὸς πατέρας, ὅτι κάνει παράλογες παραχωρήσεις καὶ ὑπομονὴ πατρική, τότε τὸ παιδί αὐτό, μέχρι νὰ πεθάνει, θὰ ἔχει συνεχῶς στὸ στόμα του τὸ ὄνομα τοῦ πατέρα του, καὶ θὰ λέει: Ἐμένα ὁ πατέρας μου ἦτανε ἅγιος· τὸν γνώρισα, ὅταν εἶχα τὶς νεανικές μου τρέλες. (Ἀνθολόγιο Συμβουλῶν Γέροντος Πορφυρίου, 296)

Μὲ τόσες ψυχολογικές γνώσεις, καί... ἔχασαν τὸ παιδί τους!

Γιὰ τοὺς γονεῖς ἐνὸς παραστρατημένου παιδιοῦ, μοῦ ἔλεγε με λύπη:
«Οἱ γονεῖς του, μὲ τόση μὀρφωση, μὲ τόσες ψυχολογικές γνώσεις, μὲ τόση ἐπιστημονική κατάρτιση, ἔχασαν τὸ παιδί τους μέσα ἀπὸ τὰ χέρια τους. Τί νὰ σοῦ κάνει ἡ μὀρφωση; Μόνο ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ, μόνο ἡ ἀληθινὴ ἀγάπη μας, πὺ θυ-σιάζεται μυστικὰ γιὰ τοὺς ἄλλους, μπορεῖ νὰ σώσει καὶ τοὺς ἄλλους καὶ ἐμᾶς».
(Ἀνθολ. Συμ/λῶν Γέρον. Πορφυρίου, 295)

Τό μάθημα τῆς μύγας

Ὁ Ἁγ.Ιωάννης της Κρονστάνδης

«Τί θησαυρὸ ἔχομε στὴν προσευχή. Μὲ τὴν προσευχή μπορούμε νὰ λάβωμε ὅλα τὰ ἀγαθὰ ἀπὸ τὸν Κύριο καὶ νὰ κατάνικῶμε κάθε πειρασμό, νὰ ξεπεράσωμε κάθε δοκιμασία καὶ θλίψη.

«Μάτουςκα, κοίταξε πῶς παλεύει αὐτὴ ἡ φτωχὴ μύγα! Ἐδῶ κοίτα, να την! Ὁ ἄνεμος τὴν πῆρε καὶ τὴν κτύπησε τὴν καημένη πάνω στὸ πλοίο, τὴν ἔριξε στὸ πάτωμα καὶ δὲν μπορεῖ νὰ σηκωθῆ, ἀλλὰ δὲν χάνει τὴν ἐλπίδα της, μάχεται με τὸν ἄνεμο. Αὐτὸς τὴν σπρώχνει πρὸς τὰ πίσω, ἀλλὰ ἐκείνη πάλι προχωρεῖ σιγά-σιγὰ πρὸς τὰ ἔμπρός.

Τί ἔξυπνο! Ἔτσι ἀκριβῶς μάχεται καὶ ὁ ἐχθρὸς – ὁ διάβολος- τὴν ψυχὴ. Τὴν πετᾷ σὰν ἀνεμοστρόβιλος μακριὰ ἀπ' τὸ μονοπάτι τῆς σωτηρίας, πάνω στὸ ὁποῖο κινεῖται, ἀλλ' αὐτὴ ἀντιμάχεται καὶ δὲν ὑποχωρεῖ.

Αὐτὴ ἡ μύγα μᾶς δίνει ἓνα μάθημα». «.....

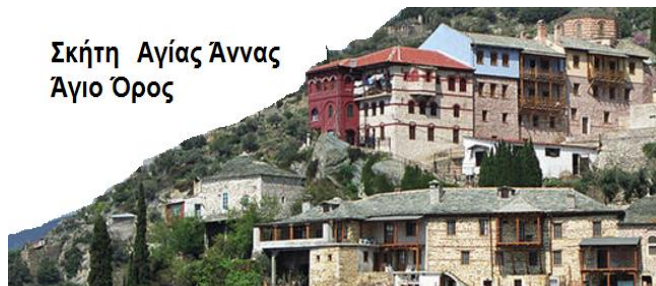
«Πόσο θαυμαστὸς εἶναι ὁ Δημιουργὸς στὴν δημιουργία Του! Κοίταξε αὐτὸν τὸν ἥλιο! Τί σπάνια ὁμορφιά! Κι ἂν τὰ δημιουρ γήματά Του εἶναι τόσο μεγαλόπρεπα, φαντάσου πόσο πιὸ μεγαλόπρεπος εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Δημιουργὸς!»

Ἁγ.Ιωάννου Κρονστάνδης

Ο μητροπολίτης +Σισανίου και Σιατίστης Αντώνιος

Σκήτη Αγίας Άννας
Άγιο Όρος

Ἦταν ἓνας σεμνὸς ηλικιωμένος κληρικὸς, ψηλὸς, αδύνατος, ασκητικὸς, πού ταξίδευε με τὸ καραβάκι στη γραμμὴ "Δάφνη-Ἁγία Ἄννα.

Στη διαδρομή ήταν λιγομίλητος, συμμαζεμένος. Το караβάκι πέρασε τα μοναστήρια και έφτασε τον αρσανά της Ι. Μονής Αγίου Παύλου, όπου ο ταξιδιώτης κληρικός έκανε, όπως και σε κάθε μοναστήρι, το σταυρό του.

Πέρασαν από το μουράγιο της Ν. Σκήτης και σε λίγο αντίκρισαν την Αγία Άννα και έκανε πάλι με ευλάβεια το σταυρό του. Εδώ ήταν ο προορισμός του ευλαβούς κληρικού. Σηκώθηκε από τη θέση του μαζί με τους άλλους και μόλις το караβάκι έπιασε στο μουράγιο οι περισσότεροι κατέβηκαν εκεί. Κατέβηκε και αυτός.

Γύρισε όμως το κεφάλι του προς τα πίσω και είδε έναν νεαρό ιερομόναχο να αγωνίζεται να βγάλει από το караβάκι ένα σωρό πράγματα που είχε. Δεν χάνει ευκαιρία και τον ρωτάει..

-Να σε βοηθήσω, πάτερ;

-Να είναι ευλογημένο γέροντα, απαντά ο νεαρός ιερομόναχος, κι αμέσως ο ηλικιωμένος κληρικός παρά την ηλικία του με νεανικό φρόνημα, βοήθησε σβέλτα στη μεταφορά των πραγμάτων από το караβάκι στο μουράγιο. Τελείωσαν, και ο μοναχός ευχαρίστησε τον άγνωστο κληρικό και εκείνος ξεκίνησε από την άκρη του μουράγιου για να πάρει στη συνέχεια τον ανήφορο...

Τότε τον γνώρισαν μερικοί και έτρεξαν κοντά του. Έβαλαν μετάνοια κατά το συνηθισμένο...

- Ευλόγησον, Δέσποτα!

- Ο Κύριος.

- Ευλογείτε, Σεβασμιότατε!

- Ο Κύριος.

Ο μοναχός τα έχασε! Τόση ώρα λοιπόν τον βοηθούσε ένας Δεσπότης να βγάλει τα πράγματα από το καΐκι; Ποιος νά ήταν άραγε

αυτός ο ταπεινός παπάς, όπως έμοιαζε;

Έτρεξε, έβαλε μετάνοια, πήρε ευχή, ζήτησε συγχώρεση που δέχθηκε να γίνει βοηθός του ένας Δεσπότης, κι εκείνος δεν αντέδρασε καθόλου, θεωρώντας το για κάτι φυσικό και ανθρώπινο τό νά προσφέρεις βοήθεια στον διπλανό σου...

Ποιός Δεσπότης όμως ήταν;

Ήταν ο μητροπολίτης Σισανίου και Σιατίστης Αντώνιος Κόμπος.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Τοῦ Ἀσώτου) (Α' Κορινθ. στ' 12 – 20)

Ἄδελφοί, πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπὸ τινος. τὰ βρώματα τῆ κοιλίας, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. τὸ δὲ σῶμα οὐ τῆ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι· ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἤγειρε καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἔστιν; ἄρα οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη; μὴ γένοιτο. ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλῶμενος τῆ πόρνη ἐν σῶμά ἐστιν; ἔσονται γάρ, φησίν, οἱ δύο εἰς

σάρκα μίαν· ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ ἐν πνεύμα ἔστι. φεύγετε τὴν πορνείαν. πᾶν ἀμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν, ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἀμαρτάνει. ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου Πνεύματος ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν; ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν ἃτινά ἐστι τοῦ Θεοῦ.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ (Π.Ν.ΤΡΕΜΠΕΛΑ)

Ἀδελφοί, ὅλα ἔχω ἐξουσία νὰ τὰ κάνω, δὲν συμφέρουν ὅμως ὅλα. Ὅλα εἶναι στὴν ἐξουσία μου, ἀλλὰ ἐγὼ δὲν θὰ ἐξουσιαστῶ καὶ δὲν θὰ γίνω δοῦλος σὲ τίποτε. Τὰ φαγητὰ ἔχουν γίνει γιὰ τὴν κοιλιὰ, καὶ ἡ κοιλιὰ γιὰ τὰ φαγητὰ. Ὁ Θεὸς ὅμως θὰ καταργήσῃ στὴν ἄλλη ζωὴ κι αὐτὴ κι ἐκεῖνα. Μπορεῖτε λοιπὸν νὰ τρῶ τε ὅ,τι ἐπιθυμεῖτε, ἀρκεῖ μόνο νὰ μὴ γίνεστε δοῦλοι τοῦ φαγητοῦ καὶ τῆς κοιλιᾶς. Δὲν ἰσχύει ὅμως τὸ ἴδιο καὶ μὲ τὴ γενετήσια ἐπιθυμία. Διότι τὸ σῶμα δὲν ἔχει γίνει γιὰ τὴν πορνεία, ἀλλὰ γιὰ τὸν Κύριο, γιὰ νὰ τοῦ ἀνήκει ὡς μέλος του. Καὶ ὁ Κύριος εἶναι γιὰ τὸ σῶμα, γιὰ νὰ κατοικεῖ σ' αὐτό. Καὶ δὲν ἔχει σημασία πού τὸ σῶμα διαλύεται μὲ τὸ θάνατο. Ὁ Θεὸς καὶ τὸν Κύριο ἀνέστησε καὶ ὅλους ἐμᾶς θὰ ἀναστήσῃ μὲ τὴ δύναμή του. Ναι· τὸ σῶμα δὲν ἔγινε γιὰ τὴν πορνεία, ἀλλὰ γιὰ τὸν Κύριο. Δὲν ξέρετε ὅτι τὰ σώματά σας εἶναι μέλη τοῦ Χριστοῦ; Νὰ ἀποσπάσω λοιπὸν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ τὰ κάνω μέλη πόρνης; Ποτὲ μὴ συμβεῖ νὰ τὸ κάνω αὐτό. Ἡ δὲν ξέρετε ὅτι ἐκεῖνος πού συνδέεται στενὰ καὶ προσκολλᾶται στὴν πόρνη εἶναι ἓνα σῶμα μ' αὐτήν; Διότι λέει ἡ Γραφή: Θὰ γίνουν οἱ δύο μία σάρκα. Ἐκεῖνος ὅμως πού προσκολλᾶται στὸν Κύριο, γεμίζει ὀλόκληρος καὶ διευθύνεται ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου καὶ γίνεται ἓνα πνεῦμα μ' αὐτόν. Φεύγετε μακριὰ ἀπὸ τὴν πορνεία. Κάθε ἀμάρτημα πού τυχὸν θὰ κάνει ὁ ἄνθρωπος, δὲν βλάπτει τόσο ἄμεσα καὶ κατευθείαν τὸ σῶμα. Ἐκεῖνος ὅμως πού πορνεύει, ἀμαρτάνει στὸ ἴδιο του τὸ σῶμα, διότι μὲ τὴν παράνομη μείξη μολύνει ἄμεσα καὶ πληγώνει αὐτὴ τὴ ρίζα τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν ἀνθρώπων καὶ συντελεῖ στὴ διάλυση τῆς οἰκογένειας. Ἡ δὲν ξέρετε ὅτι τὸ σῶμα σας εἶναι ναὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὁποῖο κατοικεῖ μέσα σας καὶ τὸ ἔχετε λάβει ἀπὸ τὸν Θεὸ, καὶ συνεπῶς δὲν ἀνήκετε στὸν ἑαυτὸ σας; Ναι· δὲν ὀρίζετε τὸν ἑαυτὸ σας. Διότι ἐξαγορασθήκατε μὲ τιμημα βαρὺ, μὲ τὸ ἀτίμητο αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Αποφεύγετε λοιπὸν κάθε αἰσχρὴ πράξη πού γίνεται μὲ τὸ σῶμα· καὶ ἀποδιώκετε κάθε πονηρὴ σκέψη καὶ ἐπιθυμία ἀπὸ τὸ πνεῦμα σας. Καὶ ἔτσι νὰ δοξάζετε τὸν Θεὸ μὲ τὸ σῶμα σας καὶ μὲ τὸ πνεῦμα σας, τὰ ὁποῖα ἀνήκουν στὸ Θεό.